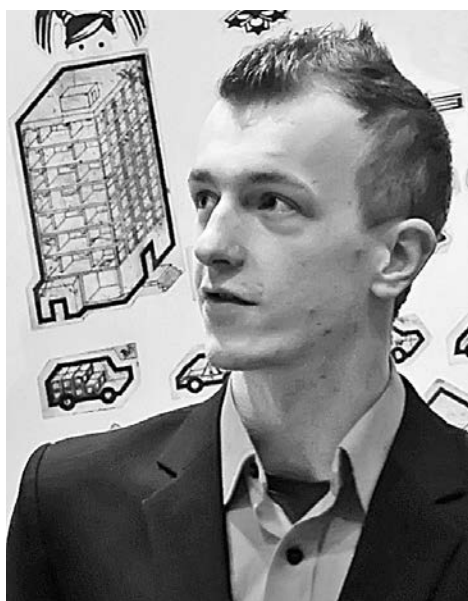

Wspomnienie o Radku Solawie

Radosław Solawa urodził się 7 lutego 1994 roku w Dusznikach-Zdroju. Dzieciństwo i wczesną młodość spędził na ziemi kłodzkiej. W 2011 roku rozpoczął naukę w Katolickim Liceum Ogólnokształcącym im. bł. Edmunda Bojanowskiego w Henrykowie. Wykazywał szczególne umiejętności w zakresie grafiki komputerowej, był również bardzo uzdolniony muzycznie. W 2011 roku został członkiem amatorskiej Szkolnej Orkiestry Dętej katolickiego LO. Grał na trąbce. Jak sam podkreślał, wielką radość sprawiało mu koncertowanie.

W 2012 roku wziął udział w szkoleniu i zdobył dyplom z zakresu poradnictwa zawodowego pn. „Planowanie kariery w kontekście przyszłości zawodowej”. Krótco po tym podjął pracę w spółce Wemeco Poland z siedzibą w Kudowie-Zdroju (9–30 września 2013 roku), a następnie w firmie Twentebelt Sp. z o.o. (21 września – 20 grudnia 2013 roku), w obu przypadkach jako monter.

Swoją przygodę z Muzeum Papiernictwa Radosław Solawa rozpoczął w marcu 2014 roku od stażu zawodowego na stanowisku przewodnika muzealnego. Wystarczyło osiem miesięcy, aby dał się poznać jako osoba pracowita, odpowiedzialna i w pełni zaangażowana w działania naszej instytucji. Niesamowita zdolność nawiązywania kontaktów przyczyniła się do zaskarżenia sobie przychylności zwiedzających, zarówno dzieci, jak i dorosłych. Dzięki zdolnościom językowym doskonale radził sobie z pilotowaniem grup w języku angielskim. Nigdy nie bał się wyzwań i powtarzał, że „Nie ma rzeczy niemożliwych”. Sumienność i zaangażowanie Radosława Solawy w realizację obowiązków skłoniły dyrekcję do zatrudnienia go od 1 listopada 2014 roku na stanowisku przewodnika muzealnego. W ramach powierzonych zadań oprowadzał grupy po ekspozycjach muzealnych, prowadził lekcje i warsztaty muzealne z rękodzieła papierniczego, współpracował przy organizowaniu

*Radosław Solawa
fot. D. Zielińska-Pytłowany*

wystaw czasowych, był współadministratorem strony internetowej <www.muzpap.pl>. Świetnie radził sobie również jako opiekun wystawy „Laboratorium papieru”, podczas trwania której wprowadzał zwiedzających w tajniki oznaczania właściwości papieru z wykorzystaniem zabytkowej aparatury metrologicznej.

Muzealne obowiązki godził z zamiłowaniem do sportów zimowych. Był instruktorem jazdy na snowboardzie i nartach. W wolnych chwilach uczył jazdy na wyciągach w Łęczycach i Zieleńcu.

Zginął tragicznie w wypadku samochodowym 25 grudnia 2014 roku. Został pochowany na cmentarzu komunalnym w Łęczycach (gm. Szczytna, woj. dolnośląskie).